

Universitätsbibliothek Paderborn

D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthvsiani, Natione Bavari, Opvscvla Spiritvalia

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Orationibvs Variis, Et Ignitis aspirationum iaculis ad Deum, Deiparam
Virginem Mariam, cæterosq[ue] Sanctos - exercitijs item diuersis, tum
maximè Paßionis Dominicæ, eiusq[ue] matris, refertißimus

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

Alius qui totus est Oratio, Hymnus XXII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45928](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45928)

Pios, sobrios, pauperes,
 Corde & ore tacitos,
 Mites, resignatissimos,
 Te laudemus in omnibus,
 Amemus totis viribus,
 Impendamus nos proximis:
 Abnegemus nos funditus, Amen.
*Laudes creaturarum referens creatori, sub
 nota canendus eorum hymnorum, qui
 sunt iambici, vt sunt: Conditor alme
 fiderum: Iesu quadraginarie.*

Hymnus. XXI.

IESV Corona virginum,
 Amor & desiderium,
 Sponse castarum mentium,
 Spes, vita, salus omnium,
 Qui castitatem diligis,
 Amorem tui præcipis:
 En cuncta tibi seruiunt,
 Et te laudare gestiunt,
 Coelestium spirituum
 Chori, sanctorum omnium,
 Terra, pontus & æthera
 Voce te laudant consona,
 En puritas te virginum,
 Te pietas humilium,
 Te martyrum constantia,
 Lapforum poenitentia
 Te charitas nunc omnium,
 Simplicitasq; cordium
 Oblectat patientia,
 Te canunt, laudant omnia.
 Te cœlum tonat, fulgura
 Te micant, nix & pluuia,
 Hyems & æstas prædicant,
 Te sol & astra nunciant.
 Te cœli canunt volucres,
 Te pisces, fontes, gurgites,
 Te gemmæ, feræ, nemora,
 Te cuncta laudant germina.
 Te tellus omnis prædicat,
 Te creatorem nunciat,
 Flores, fructus & arbores,
 Ad te nos citant homines.
 Vernantes fragant violæ
 Rosæ loquantur rubeæ.

Te mala spirant punica,
 Tibi candescunt lilia.
 Non est quod tibi fileat
 Nihil quod te non concinat.
 Mens ergo nostra iubilet,
 Te psallat, te tripudiet,
 IESV quam es laudabilis,
 Dulcis, pulcher, amabilis,
 Amœnus, odoriferus.
 Quam totus es mellifluus
 O cordis nostri gaudium
 Castum, verum & vnicum,
 Mœstorum consolatio,
 Lapforum reparatio.
 Vita, salus, fiducia,
 Nostra dimitte scelera.
 Extingue cuncta vitia,
 Tua nos imple gratia.
 Fac amarescant gaudia
 Mundi, vilescant omnia,
 Corda nostra stabilias
 Hæc potens in te rapias.
 Cuncta fac nos despiciere,
 Extra te, nos relinquere,
 Vt nobis tu sis vnus,
 Et omnia in omnibus.
 Vt solus nos possideas
 IESV, tu nobis influas,
 Tolle quod tibi displicet,
 Nil extra te nos recreet.
 Amore tui langueat,
 Mens nostra semper ardeat,
 IESV te solum ficiat,
 Et extra te nil sentiat.
 Ad aliena stupida,
 In te recurrat curia,
 In te absorpta gaudeat,
 Viuens in te obdormiat, Amen.

*Alius sub eadem nota modulandus: qui te-
 tus est oratio.*

Hymnus. XXII.

IESV rex potentissime,
 Amator fidelissime,
 Solator benignissime,
 Spes suspirantis animæ,
 Quam raris tuos reficis,

hhh 3

Constan-

Constante quos tam diligis,
 Regis, foues ac protegis,
 Et his ad cor tu loqueris
O sponse mi dulcissime,
 Deus ô clementissime,
 Mea tibi est anima
 Sponsa, quamuis adultera.
Tu sponsi dignus nomine
 Nam amas ardentissime;
 Zelator es castissimus,
 Et hospes suauissimus.
A ego despicabilis,
 Miser & miserabilis,
 Infirmus, inops, stolidus,
 Inconstans, cæcus, profugus.
Delicta mea horreo,
 En exul ad te redeo:
 Nam pium te considero,
 Me suscipe nunc obsecro.
Ignosce mihi supplico,
 Totum tibi me dedico:
 Fac tuum beneplacitum
 Fiat in me perpetuum.
Amoris vis me penetret
 Ignita, totum occupet,
 Exurens me purificet,
 Transformet & inebriet.
IESV te solum sentiam,
 Ex toto corde diligam,
 Vnum in cunctis videam,
 Semperq; plus te sciam.
Fac mundo totus moriar,
 Absorptus tecum vniam,
 Egrediens hinc gaudia
 Mox ducar ad coelestia.
IESV te laudent omnia,
 Ex me sit tibi gloria
 Patri cum sancto Spiritu,
 Vbiq; sine transitu, Amen.
*De diuina charitate, gradus, officia dignita-
 temq; eius explicans, pius admodum
 & elegans,*
 Hymnus XXIII.
Adest sanctæ charitatis,
 Et diuinæ bonitatis,
 Celebris memoria.

Quæ creauit, pascit, regit,
 Reparauit quos elegit,
 Sua fouens gratia.
Vita qui beata frui
 Cupit, charitas est cui
 Merces repromittitur,
 Charitas dum obseruatur,
 Virtus omnis instauratur.
 Moritur cupiditas.
Charitatem possidete,
 In qua pendent & Prophete,
 Legist; perfectio.
 Ipsa est præcepti finis,
 Iungens humana diuinis,
 Virtutum connexio.
Angelorum si loquaris
 Linguis, frustra gloriaris
 Fide & scientia.
 Charitate dum nudaris,
 Prophetia nil iuuaris,
 Perit continentia.
 Charitas non irritatur,
 Abest liuor, nec inflatur,
 Credit, sperat omnia.
 Patiens est & benigna,
 Cuncta suffert, non maligna,
 Crescens non fit nimia.
 Languet, non desidiosa,
 Gaudet, non ambitiosa,
 Dei sitit gloriam.
 Sua putat aliena,
 Parcit, fert, dat, est serena,
 Nihil agit perperam.
Vltra vires se extendit,
 Non se quærit, nec intendit,
 Ipsa nunquam excidit.
Contra hostes ipsa munit,
 Nos coniungens Deo vnit,
 Nam delicta operit.
 Hæc illuminat obscura,
 Vulnerat & mollit dura,
 Vicia mortificans.
 Hac iustificatur reus,
 Charitas est enim Deus,
 Omnia pacificans.
 Ipse prior nos amauit,

Factus